ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 001 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20.9.2017.

ລັດຖະບັນຍັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ວ່າດ້ວຍ ຄ່າທຳນຽມທາງ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 2;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ສະບັບເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 17/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 16 ສິງຫາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະບັນຍັດ:

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການກ່ຽວກັບການກຳນົດຄ່າທຳນຽມທາງປະຈຳປີເພື່ອຄຸ້ມຄອງລວມສູນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະເສຍຄ່າທຳນຽມທາງ;ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກຄ່າທຳນຽມທາງ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຢ່າງລວມສູນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 2 ຄ່າທຳນຽມທາງ

ຄ່າທຳນຽມທາງແມ່ນ ການກຳນົດຄ່າຢຽບທາງ ຂອງ ຍານພາຫະນະ ທີ່ເປັນກຳມະສິດ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 3 ຫລັກການ ການກຳນົດຄ່າທຳນຽມທາງ

ການກຳນົດຄ່າທຳນຽມທາງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຫລັກການດັ່ງນີ້ :

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງລວມສູນໃຫ້ເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
- ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
- ອີງໃສ່ແຕ່ລະປະເພດຍານພາຫະນະ, ຄວາມແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ, ນ້ຳໜັກບັນທຸກລວມທັງນ້ຳໜັກຂອງພາຫະນະ, ບ່ອນນັ່ງສຳລັບຜູ້ໂດຍສານລວມທັງຜູ້ຂັບຂີ່.

ມາດຕາ 4 ຍານພາຫະນະທີ່ຖືກເສຍຄ່າທຳນຽມທາງ

ຍານພາຫະນະທີ່ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມທາງ ມີຄືດັ່ງນີ້:

- ລົດຈັກສອງລໍ້, ລົດສາມລໍ້;
- ລົດຂົນສົ່ງຂະໜາດນ້ອຍ, ກາງ ແລະ ໃຫຍ່;
- ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຖືກເສຍຄ່າທຳນຽມທາງ, ຍົກເວັ້ນ ຍານພາຫະນະ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້;
- ລົດນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວເພື່ອຮັບໃຊ້ໂຄງການ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນ ຈາກກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 5 ຄ່າທຳນຽມທາງ

ຄ່າທຳນຽມທາງໄດ້ກຳນົດຕາມແຕ່ລະປະເພດຍານພາຫະນະຄືດັ່ງນີ້:

ລ/ດ	ປະເພດຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ	ຄ່າທຳນຽມທາງ (ເປັນກີບ)
I	ລົດຈັກ	
01	ລົດຈັກທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 110 ຊຊ ລົງມາ	15.000
02	ລົດຈັກ ທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 111 ຊຊ ເຖິງ 150 ຊຊ	20.000
03	ລົດຈັກທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 151 ຊຊ ເຖິງ 200 ຊຊ	30.000
04	ລົດຈັກທີ່ມີຄວາມແຮງເກີນ 200 ຊຊຂຶ້ນໄປ	100.000
II	ລົດຂົນສົ່ງສ່ວນຕົວ	
01	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 1.000 ຊຊ ລົງມາ	100.000
02	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 1.001 ຫາ 1.600 ຊຊ	150.000
03	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 1.601 ຫາ 2.000 ຊຊ	200.000
04	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 2.001 ຫາ 2.500 ຊຊ	250.000
05	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 2.501 ຫາ 3.000 ຊຊ	300.000
06	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 3.001 ຫາ 4.000 ຊຊ	350.000

07	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະ ທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 4.001 ຫາ 5.000 ຊີຊີ	400.000
08	ລົດເກັງ, ລົດຈິບ, ລົດຕູ້, ລົດກະບະທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ 5.001 ຊີຊີ ຂຶ້ນໄປ	500.000
III	ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ	
01	ລົດບັນທຸກຂະໜາດນ້ອຍ ມີຄວາມແຮງ 2.500 ຊີຊີ ລົງມາ ຫລື ມີນ້ຳໜັກບັນທຸກລວມທັງນ້ຳໜັກລົດແຕ່ 3,5 ໂຕນລົງມາ	150.000
02	ລົດບັນທຸກຂະໜາດກາງ ມີຄວາມແຮງແຕ່ 2.501 ຫາ 5.000 ຊີຊີ ຫລື ມີນ້ຳໜັກບັນທຸກລວມທັງນ້ຳໜັກລົດເກີນ 3,5 ໂຕນຫາ 15 ໂຕນ	200.000
03	ລົດບັນທຸກຂະໜາດໃຫຍ່ ມີຄວາມແຮງ ເກີນ 5.000 ຊີຊີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີນ້ຳໜັກບັນທຸກລວມທັງນ້ຳໜັກລົດເກີນ 15 ໂຕນ ຫາ 30 ໂຕນ	300.000
04	ລົດບັນທຸກຂະໜາດໃຫຍ່ ມີຄວາມແຮງ ເກີນ 5.000 ຊີຊີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີນ້ຳໜັກບັນທຸກລວມທັງນ້ຳໜັກລົດເກີນ 30 ໂຕນ ຫາ 50 ໂຕນ	400.000
05	ລົດບັນທຸກຂະໜາດໃຫຍ່ ມີຄວາມແຮງ ເກີນ 5.000 ຊີຊີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີນ້ຳໜັກບັນທຸກລວມທັງນ້ຳໜັກລົດເກີນ 50 ໂຕນ ຂຶ້ນໄປທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດການຂົນສົ່ງພິເສດ	500.000
IV	ລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານ	
01	ລົດຈຳໂບ້, ລົດຕຸກໆ	50.000
02	ລົດຕູ້ ຫລື ລົດສອງແຖວຂະໜາດນ້ອຍ ມີຄວາມແຮງແຕ່ 2.500 ຊີຊີ ຫລື ມີບ່ອນນັ່ງແຕ່ 9 ຄົນລົງມາລວມທັງຜູ້ຂັບຂີ່	150.000
03	ລົດຕູ້ ຫລື ລົດບັດຂະໜາດກາງມີຄວາມແຮງເກີນ 2.500 ຊີຊີ ຫາ 5.000 ຊີຊີ ຫລື ມີບ່ອນນັ່ງແຕ່ 10 ຄົນຫາ 35 ຄົນລວມທັງຜູ້ຂັບຂີ່	200.000
04	ລົດບັດ ຫລື ລົດເມຂະໜາດໃຫຍ່ ມີຄວາມແຮງ ເກີນ 5.000 ຊີຊີ ຂຶ້ນໄປ ຫລື ມີບ່ອນນັ່ງເກີນ 35 ຄົນ ຂຶ້ນໄປ	400.000

ມາດຕາ 6 ຍານພາຫະນະທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນຄ່າທຳນຽມທາງ

ຍານພາຫະນະທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນຄ່າທຳນຽມທາງມີດັ່ງນີ້ :

– ຍານພາຫະນະຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດບໍລິຫານ-ວິຊາການ, ສະມາຄົມ, ມູນນິທິ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຮັບໃຊ້ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ: ລົດກູ້ໄພ, ລົດຮັບ-ສົ່ງຄົນເຈັບຂອງໂຮງໝໍ, ລົດດັບເພີງ, ລົດຖ່າຍທອດວິທະຍຸ-ໂທລະພາບ ແລະ ລົດຮັບໃຊ້ລວມຂອງບັນດາສູນເສຍອົງຄະ;

– ຍານພາຫະນະຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໂດຍກົງ (ບໍ່ລວມເອົາລົດຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານຂອງອົງການຕ່າງໆ);

– ລົດກົນຈັກໜັກເຊັ່ນ: ລົດຕັກ, ລົດຈົກ-ຕັກ, ລົດຕັກຂະໜາດນ້ອຍ, ລົດຈົກ, ລົດດູດ, ລົດກວດ, ລົດຍົກຍໍ, ລົດໂລ, ລົດບັນທຸກພາຍໃນສະໜາມໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ລົດຂຸດເຈາະ, ລົດຂົນສົ່ງວັດສະດຸພາກສະໜາມ

ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ລົດໂລແບບສັ່ນສະເທືອນ, ລົດສີດຢາງປູທາງ, ລົດປູຢາງອາສະຟານ, ລົດໄຖ, ລົດກວາດຕົມຢາງ, ລົດຕັກຕົມຢາງ;

– ຍານພາຫະນະຂອງສະຖານທູດ, ສະຖານກົງສູນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ປະຈຳການຢູ່ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

– ຍານພາຫະນະຮັບໃຊ້ສຳລັບຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການໂດຍສະເພາະ (ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະຫັດເຄົ້າ 87.13 ຂອງສາລະບານອັດຕາພາສີ).

ມາດຕາ 7 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານຊີ້ນຳກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງການຈັດເກັບລາຍຮັບຄ່າທຳນຽມທາງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ຮັດກຸມ, ໂປ່ງໃສ, ຮັບປະກັນເກັບລາຍຮັບລວມສູນເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ວາງອອກ ພ້ອມທັງດຳເນີນການເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ແລະ ນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເກັບໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 8 ຜົນສັກສິດ

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດ ຂອງນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍທີ່ຂັດກັບລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ